

det første Statens Interesse, som maa siges at være af pekuniær Natur; en Interesse i, at Postbesørgelsen finder Sted saa billigt som muligt. Dernæst er der postale Interesser. Det er nødvendigt, at der tages Hensyn til, at det Arbejde, der skal udføres i Postgaarden, kan gøres med saa ringe Besvær som muligt. Endelig kommer saa Publikums Interesse. Det er det, vi tilsammen udtrykke paa den Maade: „de til Postbesørgelsen knyttede Interesser“. Vi have altsaa villet gøre § 3 saa rummelig i sine Udtryk som muligt, for at der ikke skulde være noget som helst snærende Bånd for Administrationen, men vi have dog ment, at det er klart udtalt, i hvad Retning den fremtidige Anordning skulde finde Sted.

Nu maa vi jo beklage, at den højtærede Minister ikke har villet være med til saadanne Ændringer, fordi det forekommer os, at de i alle Maader var særdeles rimelige og ogsaa let opnaaelige. Men jeg kan jo forstaa, at den højtærede Minister har befundet sig saa vel ved den Tryghedsfølelse, som Magten til Regeringsfor-
slagets Gennemførelse giver, at han ikke har villet begive sig ud paa Forhandlingens Vej, som jo er mindre sikker, og det selv om de Forhandlinger, hvorom det drejer sig, jo kun ere om saa rimelige Ting som eventuelt at spare Statens Midler og at vise Publikum et forstandigt Hensyn. Men vi have i dette Forhold ikke kunnet gøre mere, end vi have gjort: fremsætte klare Udtalelser derom og forme dem i et Ændringsforslag.

I øvrigt gaar vor Plan ud paa, som ogsaa af den ærede Ordfører omtalt, at Telegrafdirektoratet kunde forlægges ud i den nye Postgaard. Det er gjort, fordi Pladsforholdene kræve det, for saa vidt de Kontorer, vi ønske skulde forblive paa Købmagergade, skulle kunne finde Plads der. Det er jo ganske rigtigt, at der af Telegrafvæsenet er udtalt Ønske om en Gang at kunne faa Lokale til Direktoratet paa samme Sted, hvor Hovedstationen var, men det er dog neppe saa overordentlig fornødent, at Hensynet til Telegrafdirektoratet skulde gaa forud for Hensynet til Publikum. Der er dog det at bemærke herved, at Generaldirektoratet gælder jo for hele Landet og er ikke nogen speciel københavnsk Institution; ihvorvel Hovedcentralen i København udgør en meget væsentlig Del af det danske Telegrafvæsen, saa er det dog kun en Del. Jeg mener altsaa ikke, at dette Hensyn alene kan være afgørende, men at man, naar ellers

en god Ordning kunde findes, meget vel kunde lægge Telegrafdirektoratet ud til den nye Postgaard, og det saa meget mere, som vi mene, at det vilde være rigtigt, at ogsaa Centralledelserne for disse Etater, der staa i saa nøje Forbindelse med hinanden, nemlig Jernbane-, Post- og Telegrafvæsenet, kom til at ligge hinanden saa nær som muligt. Det er jo beklageligt, at Postvæsenet og Telegrafvæsenet ikke sortere under samme Ministerium, saaledes som det har gjort tidligere. Hvis det var Tilfældet, er jeg sikker paa, at saa vilde man med større Lethed være kommen over mange af de Vanskeligheder, der nu optaarne sig mod en god Ordning af disse Forhold, og jeg kunde tænke mig, hvad jeg for Resten tidligere har berørt, at hvis vi kunne foranledige Centralledelserne for de her nævnte Institutioner lagte derud paa eet Sted, kunde man maaske ogsaa faa gennemført det, som var overordentlig ønskeligt, nemlig at faa lagt disse Institutioner ind under det samme Ministerium.

Hvis der nu havde været en fast og sikker Plan at arbejde efter i dette Forhold, saa havde Mindretallet maaske ogsaa kunnet give Forslaget sin Tilslutning, saaledes som det foreligger, men det er denne faste Plan, der har manglet. Man har haft et bestemt Indtryk af, at det har været Generalpostdirektøren, der i høj Grad har været bestemmende for, hvorledes der skulde forholdes med Postgaardens Beliggenhed og for Resten ogsaa med Telegrafbygningens Beliggenhed. Det er jo ikke mere end 1½ Aar siden, at Telegrafbygningssagen blev behandlet her i dette høje Ting, og jeg skal da minde om, at den daværende Minister for offentlige Arbejder, som fremsatte den nævnte Sag her i Tinget (Svend Høgsbro), den Gang udtalte, at det var ganske nødvendigt, at Telegrafvæsenet flyttede bort fra Købmagergade. Jeg maatte maaske med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle ganske faa Linier af de Udtalelser, Ministeren i den Anledning fremsatte. Efter at han har omtalt, at der er reserveret en Grund ude ved Hovedbanegaarden til et Posthus, siger Ministeren: „Det er ogsaa Tanken at udnytte dette Areal fuldt ud til Postvæsenets Tjeneste; men desuagtet er Postvæsenet eller Indenrigsministeriet paa dets Vægne kommet til det Resultat, at der ikke kan være Tale om at opgive Lokaler i den nuværende Hovedpostgaard paa Købmagergade i et saadant Omfang,